

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie: Przewodniczący: SSR Joanna Sienicka

Protokolant: Kalina Pawełko

Bez udziału oskarżyciela publ.

po rozpoznaniu w dniu 1 i 28 czerwca, 6 września, 6 października 2016 r.

sprawy **A. M. (1)**

s. J. i J. z domu D., ur. (...) w Ś.

obwinionego o to, że: I w dniu 4 listopada 2015 r. o godz. 09:00 w D. na (...) będąc kierowcą busa m-ki M. o nr rej. (...) zaparkował pojazd na przystanku autobusowym nie stosując się do znaku drogowego D – 15 „przystanek autobusowy”, przez co też utrudnił ruch na drodze publicznej innym przewoźnikom oraz nie zastosował się do poleceń funkcjonariusza Policji nakazującego cofnięcie pojazdu

- tj. za wykroczenie z art. 92 § 1 kw w zw z §51 ust 1 Rozporządzenia Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dn. 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych i art. 49 ust. 1 pkt 9 oraz art. 90 kw oraz art. 92 § 1 kw w zw. z art. 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym

II w dniu 5 listopada 2015 r. o godz. 09:00 w D. na (...) będąc kierowcą autobusu m-ki R. (...) o nr rej. (...) nie sygnalizował uszkodzenia pojazdu poprzez włączenie świateł awaryjnych w miejscu w którym zatrzymanie jest zabronione

- tj. za wykroczenie z art. 97 kw w zw z art. 50 ust 1 pkt 2b ustawy Prawo o ruchu drogowym

III w dniu 27 listopada 2015 r. o godz. 09:10 w D. na (...) będąc kierowcą busa m-ki M. o nr rej. (...) zaparkował pojazd na przystanku autobusowym nie stosując się do znaku drogowego B-15 przystanek autobusowy przez co też utrudnił ruch na drodze publicznej innym przewoźnikom

- tj. za wykroczenie z art. 92 § 1 kw w zw z §51 ust 1 Rozporządzenia Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dn. 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych i art. 49 ust. 1 pkt 9 oraz art. 90 kw

ORZEKA:

I obwinionego A. M. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt I i III czynu i za to skazuje go na podstawie art. 92 § 1 kw w zw z §51 ust 1 Rozporządzenia Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dn. 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych i art. 49 ust. 1 pkt 9 ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz art. 90 kw oraz art. 92 § 1 kw w zw. z art. 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym, wymierzając na podstawie art. 92 § 1 kw w zw. z art. 9 § 2 kw **karę 600(sześćset) złotych grzywny;**

II uniewinnia obwinionego od czynu opisanego w pkt II

III na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych , art. 118§2kpw **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 (sto) złotych i opłatą w kwocie 60 (sześćdziesiąt) złotych, w części uniewinniającej koszty postępowania ponosi Skarb Państwa .**

Sygn akt IX W 1493/16

UZASADNIENIE

Obwiniony A. M. (1) zatrudniony jest jako kierowca w firmie (...) w D. . Otrzymuje wynagrodzenie w wysokości(...)złotych miesięcznie. Nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu, jest rozwiedziony.

Obwiniony wykonuje przewozy pasażerskie między innymi na trasie O. – D.. Kurs do O. rozpoczyna na przystanku zlokalizowanym przy (...) w D.. Na przystanku znajduje znak D-15 . Z przystanku tego korzystają również przewoźnicy innych firm , w tym (...), (...), które w tym miejscu, podobnie jak firma obwinionego, rozpoczynają swoje kursy w stronę O.. Z przystanku korzystają także przewoźnicy, który jedynie przejeżdżają przez D. – firmy z O., B. czy L. a także autobusy (...). Autobusy tych firm przejeżdżając przez D. zatrzymują się na opisanym przystanku jedynie celem wysadzenia i zabrania pasażerów. Z uwagi na niewielkie rozmiary zatoki przystankowej, na której dodatkowo znajduje się postój taxi oraz zatrzymują się samochody osobowe, dochodzi do konfliktów pomiędzy konkurującymi ze sobą przewoźnikami.

W dniu 04 listopada 2015 r. około godz. 09:00 funkcjonariusze Policji A. S., P. P. oraz R. M. udali się na przystanek przy(...) celem realizacji zadania doraźnego dotyczącego zgłoszonego utrudniania wjazdu i wyjazdu autobusów na przystanku komunikacji publicznej. Na przystanku zastali kilka pojazdów służących do przewozu osób. Jeden z pojazdów stał wzdłuż krawędzi przystanku na pierwszym miejscu umożliwiającym zabranie pasażerów. W miejscu tym zwyczajowo pasażerowie oczekują na wejście do autobusu. Miejsce to oddalone jest od wiaty przystankowej oraz znaku D-15 o kilka metrów. (...) ten oczekiwał na odjazd i w trakcie trwania interwencji odjechał z pasażerami w kierunku O.. Równoległe do tego busa stał zaparkowany duży autobus marki M. o nr rej. (...), którym kierował W. G. (1). Autobus zajmował większą część zatoki postojowej. Za autobusem, przy krawędzi przystanku, busem marki M. o nr rej. (...) parkował obwiniony A. M. (1). Zarówno W. G. jak i A. M. są pracownikami firmy (...). Za busem kierowanym przez A. M. w zatokę wjechał M. J., pracujący w firmie (...). Poruszał się pojazdem do przewozu osób, odjazd miał planowany na godz. 09:20. Z uwagi na ustawienie pojazdów należących do firmy (...).J. nie mógł podjechać do krawędzi zatoki do miejsca odbioru pasażerów. W czasie interwencji obwiniony nie wskazał funkcjonariuszom policji o której godzinie ma planowany odjazd i w jakim celu stoi na zatoce przy znaku D-15 (k. 6 i 7). Dodatkowo wskazał, iż autobus M. należący do jego firmy jest zepsuty , a on musi stać w zatoce bo tak kazał mu kierownik. A. S. (2) polecił obwinionemu aby wycofał pojazd i umożliwił podjazd do miejsca odbioru pasażerów M. J., który chciał zabrać pasażerów i odjechać w kierunku O.. A. M. nie zastosował się do wydanego przez funkcjonariusza policji polecenia aby cofnąć pojazd , wyraźnie odmówił jego wykonania stwierdzając, że kierownik kazał mu stać w tym miejscu. Skontaktował się z kierownikiem transportu W. W. (1) , który przybył na miejsce interwencji. W. W. kwestionował działania podejmowane przez funkcjonariuszy policji. W czasie interwencji w zatokę przystankową wjechał kolejny bus z firmy (...). Obwiniony A. M. cofnął umożliwiając mu podjechać do miejsca odbioru pasażerów . Aby o 09:20 zabrać pasażerów do O. M. J. ustawił się przy krawędzi ronda równoległe do autobusu M.. Pasażerowie chcący wsiąść do jego busa musieli przechodzić przez całą zatokę do krawędzi jezdni pomiędzy zaparkowanymi tam busami firmy (...). Autobusy innych relacji (np. O. – O.) korzystające z tego przystanku nie mogąc wjechać w zatokę i podjechać do przystanku zatrzymywały się częściowo na jezdni na skrzyżowaniu o ruchu okrężnym aby wysadzić i zabrać pasażerów (k. 7).

W dniu 05 listopada 2015 r. obwiniony A. M. kierował pojazdem marki M. o nr rej. (...), o godz. 08:25 wyjechał z O. w kierunku D.. Około godz. 09:00 był już w D. na przystanku, gdzie wysadził pasażerów. Otrzymał polecenie kierownika W. W. aby po zakończeniu swojego kursu odprowadzić do bazy autobus marki R. (...) o nr rej. (...), który z powodu awarii stał na przystanku na(...) w D.. Pojazd zostawił tam inny kierowca. A. M. oczekując na przyjazd

mechanika wystawił za tylną szybą trójkąt ostrzegawczy informujący o awarii autobusu. Nie był w stanie włączyć świateł awaryjnych z uwagi na brak zasilania w pojeździe. W tym czasie na przystanku funkcjonariusze Policji A. S. oraz Ł. P. kontrolowali czy kierujący prawidłowo korzystają z przystanku i czy nie utrudniają ruchu. W czasie interwencji policjanci sprawdzili także możliwość uruchomienia autobusu R. (...). Po przekręceniu kluczyka silnik pojazdu nie uruchomił się.

W dniu 27.11.2015 r. około godz. 09:10 funkcjonariusze Policji D. S. wraz z A. S. udali się na przystanek przy (...) w D. z powodu zgłoszenia, iż pojazdy blokują dojazd do przystanku. Na miejscu wzdłuż krawędzi przystanku ustawione były trzy busy firmy (...). Przy krawędzi przystanku w okolicy wiaty przystankowej i znaku drogowego D-15 pojazdem marki M. o nr rej. (...) stał obwiniony A. M. (1). Obwiniony nie był w stanie wskazać o której godzinie ma odjazd do O.. Przed nim o godz. 09:20 odjazd miał M. J. z innej firmy transportowej, który z uwagi na ustawienie pojazdu obwinionego nie mógł podjechać do miejsca odbioru pasażerów. (dowód: notatka urzędowa k. 1, k. 4, k. 5, k. 8, k. 19, k. 20, k. 22, k. 40, k. 49, wykaz godzin odjazdów linii I. K. K. k. 2, zawiadomienie firmy (...) k. 3, zdjęcia ustawienia pojazdów na przystanku k. 6, k. 7, k. 21, k. 91 – 99, protokół zawiadomienia A. Ł. k. 9-10, zezwolenie na wykonywanie przewozu osób dla firmy (...) k. 64, k. 69, rozkład jazdy k. 65-66, k. 70, uzgodnienie zasad korzystania z przystanków k. 67 – 68, k. 71 – 72, wydruk z mapy G. k. 110-116, częściowo wyjaśnienia obwinionego A. M. k. 79 – 80, zeznania: D. S. k. 35v.-36, k. 80-80v., Ł. P. k. 80v., M. J. k. 80v-81, R. M. k. 81-81v., zeznania A. S. k. 116-117, częściowo zeznania W. W. k. 87-88)

A. M. (1) został obwiniony o popełnienie wykroczeń z art. 92 § 1 kw, art. 90 kw, art. 97 kw.

Obwiniony A. M. (1) nie przyznał się do popełnienia żadnego z zarzucanych mu czynów. Odnośnie zdarzenia z 4.11.2015 r. wyjaśnił, iż około godz. 09:00 przyjechał z O. i po wysadzeniu pasażerów oczekiwał na przystanku na odjazd, który zgodnie z rozkładem jazdy miał o godz. 09:25. Obwiniony zaprzeczył aby utrudniał korzystanie z przystanku innym przewoźnikom. Zaznaczył, iż stał przy krawędzi przystanku. Dodatkowo wyjaśnił, iż wszyscy kierowcy w taki sam sposób oczekują na możliwość odjazdu. Wskazał, iż na przystanku stał około 25 minut. Odnośnie niewykonania polecenia funkcjonariusza policji wyjaśnił, iż odmówił odjazdu z przystanku ponieważ zaraz miał planowany odjazd, nie wskazał jednak za ile minut. Obwiniony wyjaśnił, że w dniu 05.11.2015 r. na przystanek przyjechał pojazdem marki M. o nr rej. (...), a odjechał miał autobusem R. o nr rej. (...). Swoją postawę na przystanku wzdłuż krawędzi tak samo jak dzień wcześniej bo miał nim odjechać do O. inny kierowca. On zaś oczekiwał na przyjazd mechanika, aby uruchomił autobus R.. Podkreślił, że wystawił trójkąt ostrzegawczy w pojeździe jednak nie mógł włączyć świateł awaryjnych z powodu awarii elektryczności- w pojeździe nie było zasilania. Obwiniony nie był w stanie wskazać jaki kierowca pozostawił na przystanku pojazd R.. Mechanik po przyjeździe naprawił usterkę i możliwe było odprowadzenie autobusu do bazy. Obwiniony podkreślił, że gdy tylko było to możliwe odjechał z przystanku autobusem. Autobus ustawiony był w taki sposób, że nie utrudniał innym kierowcom korzystania z przystanku. Obwiniony zaprzeczył także aby w dniu 27.11.2015 r. utrudniał ruch innym przewoźnikom. Wyjaśnił, iż podobnie jak w innych dniach na przystanek z O. przyjechał około godz. 09:00 i zaparkował przy krawędzi przystanku. Oczekując na odjazd robił sobie przerwę, podobnie jak inni kierowcy. Obwiniony zaznaczył, że było tego dnia dużego ruchu. Obwiniony podkreślił, że nie utrudniał ruchu innym kierowcom. Jednocześnie przyznał, iż takie ustawienie pojazdów mogło uniemożliwić wyjazd z przystanku lub go utrudnić.

Sąd podzielił wyjaśnienia obwinionego jedynie w części. Bezspornym jest, iż obwiniony korzystał z przystanku przy (...) w D. w dniach objętych zarzutem. Wyjaśnienia obwinionego odnoszące się do zdarzenia z dnia 05.11.2015 r. zasługują na podzielenie. Przybyli na miejsce funkcjonariusze nie widzieli kto pozostawił autobus marki R. w zatoce, sprawdzali natomiast możliwość uruchomienia tego pojazdu i potwierdzili jego awarię i brak zasilania. Ł. P. niewiele pamiętał z przebiegu interwencji. Natomiast A. S. nie pamiętał czy pojazd był oznakowany, że uległ awarii. Nie sposób natomiast podzielić wyjaśnień obwinionego w zakresie dotyczącym sposobu korzystania z przedmiotowego przystanku, pozostają one w sprzeczności z dowodami zgromadzonymi w sprawie, z zeznaniami świadków – M.J. i funkcjonariuszy policji, ze zdjęciami przedstawiającymi ustawienie autobusów na przystanku, a przede wszystkim z obowiązującymi przepisami dotyczącymi oznakowania i korzystania z przystanków autobusowych. Obwiniony powoływał się na przyjętą w tym miejscu praktykę, iż wszyscy kierowcy oczekujący na swoje godziny odjazdu stoją na

przystanku. Wyjaśnił, iż podjeżdżał na opisany przystanek około godziny 9 i w zatoce czekał na kolejny kurs do 9.25. Zachowanie to niezgodne jest z obowiązującymi przepisami, z oznakowaniem znakiem D-15 przystanek autobusowy, które umożliwia jedynie zatrzymanie pojazdu na przystanku, nie zaś dłuższe parkowanie na nim. Podkreślić należy, iż z przystanku tego korzystają nie tylko przewoźnicy realizujący połączenia na trasie O. – D., ale także realizujący dłuższe trasy. Zajmowanie przystanku przez kierowców, którzy oczekują na nim na swój odjazd po kilkanaście do kilkudziesięciu minut utrudniało, a czasami wręcz uniemożliwiało innym przewoźnikom wjazd w zatokę i podjechanie na przystanek. Jak wynika z zeznań A. S. i notatki z k 5-5v był on świadkiem jak autobusy innych przewoźników zmuszone były do zatrzymywania się częściowo na jezdni, na skrzyżowaniu aby wysadzić pasażerów nie mogły bowiem wjechać w zatokę autobusową zajęta przez parkujące tam pojazdy, w tym pojazd obwinionego. Z relacji świadków – funkcjonariuszy policji i M. J. wynika także, iż obwiniony mimo, iż odjazd miał później niż M. J. stawał swoim busem przy samej krawędzi przystanku utrudniając podjazd M. J. na przystanek, na stanowisko, gdzie wsiadają pasażerowie.

Wyjaśnienia obwinionego pozostają przede wszystkim w sprzeczności z zeznaniami interweniujących funkcjonariuszy. Wszyscy w/w bowiem wskazali, iż sposób w jaki zaparkowany był bus obwinionego i inne pojazdy jego firmy utrudniał korzystanie z przystanku innym przewoźnikom. A. S. zaznaczył, iż w czasie interwencji obwiniony utrudniał wjazd w zatokę nie tylko M. J. ale również przewoźnikom realizującym dłuższe kursy. Jak zeznał, w czasie interwencji w dniu 04.11.2015 r. na przystanek próbował wjechać autobus firmy (...) lecz było to niemożliwe i musiał zatrzymać się częściowo na rondzie i w tym miejscu wysadzić pasażerów. A. S. zeznał, iż wydał obwinionemu polecenie aby cofnął pojazd, co umożliwiłoby M. J. podjechanie na miejsce odbioru pasażerów. Obwiniony nie wykonał wydanego mu polecenia. A. S. zaprzeczył aby wydawał obwinionemu polecenie odjechania z zatoki. Świadek potwierdził, iż w dniu 05.11.2015 r. autobus marki R. miał awarię i mimo podejmowanych również przez policjantów prób nie udało się go uruchomić. Pojazd jeszcze w czasie interwencji był naprawiany przez mechanika i obwinionego. Nie pamiętał czy pojazd posiadał włączone światła awaryjne. Odnośnie interwencji w dniu 27.11.2015 r. również potwierdził, iż sposób w jaki ustawiony był pojazd kierowany przez obwinionego utrudniał korzystanie z przystanku i ruch innych autobusów. Podkreślił, że zarówno obwiniony jak i inni kierowcy z tej samej firmy jedynie w sytuacji gdy na przystanek przyjeżdżał bus z firmy (...) umożliwiali mu wjazd na przystanek i zabranie pasażerów. Zaznaczyć należy, iż A. S. jest dzielnicowym w miejscowym Komisariacie Policji i obecny był w czasie każdej interwencji z udziałem obwinionego, a także sam korzysta z komunikacji publicznej.

D. S. potwierdził fakt utrudniania przez obwinionego ruchu w dniu 27.11.2015 r.. Wskazał, iż obwiniony stał na przystanku co najmniej kilkanaście minut i utrudniał innemu przewoźnikowi zabranie pasażerów z przystanku w jego godzinie odjazdu. Świadek potwierdził, że obwiniony umożliwił wjazd na przystanek jedynie innym kierowcom ze swojej firmy.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania wskazanych funkcjonariuszy policji ponieważ są jasne, spójne i wiarygodne. Interweniujący policjanci opisali ustawienie pojazdu obwinionego w czasie interwencji i sposób w jaki utrudniał ruch i korzystanie z przystanku przez innych kierujących. Zeznania funkcjonariuszy korespondują z treściami sporządzonych przez nich bezpośrednio po przeprowadzonych interwencjach notatek urzędowych, w których szczegółowo opisali przebieg interwencji i pojazdy, które znajdowały się na przystanku.

Sąd miał na uwadze okoliczność, iż poza obwinionym na przedmiotowym przystanku zatrzymywały i parkowały także inne pojazdy. Oczekiwanie na planowaną godzinę odjazdu po kilka do kilkudziesięciu minut w miejscu oznakowanym znakiem D-15 „przystanek autobusowy” było praktyką przyjętą przez kierowców zarówno firmy zatrudniającej obwinionego, jak i innych, czego przykładem chociażby zachowanie M. J.. Przy uwzględnieniu powyższej okoliczności, nie ulega jednak wątpliwości, iż obwiniony swoim zachowaniem powodował utrudnienie ruchu innym pojazdom. Okoliczność ta jednoznacznie wynika z dokumentacji zdjęciowej przedłożonej przez strony postępowania – zarówno oskarżyciela jak i obwinionego. Udało się ustalić datę wykonania zdjęć z k. 6 i 7, które zrobione zostały w dniu 04.11.2015 r. Wynika z nich iż obwiniony wraz z innymi kierowcami zastawiał większą część zatoki autobusowej, uniemożliwiając dojazd na przystanek do miejsca gdzie do busów wsiadają pasażerowie. Widać również autobus z firmy (...), który w celu wysadzenia i zabrania pasażerów zatrzymuje się częściowo na jezdni. Na podstawie innych

zdjęć stwierdzić można, że pojazdy firmy (...), w tym pojazd którym poruszał się obwiniony, zastawiały dojazd do miejsca odbioru pasażerów także w innych dniach .

Za niewiele wnoszące do sprawy Sąd uznał zeznania R. M. oraz Ł. P., którzy jedynie asystowali podczas przeprowadzanych interwencji, nie rozmawiali z kierującymi, a ponadto z uwagi na znaczny upływ czasu nie pamiętali już wielu szczegółów przeprowadzonych interwencji. Wskazali jedynie, iż w ich ocenie na przystanku dochodziło do utrudniania ruchu.

Sąd uznał za wiarygodne również zeznania M. J., który wielokrotnie zgłaszał do dyżurnego problemy z kierowcami, którzy uniemożliwiali mu podjazd na przystanek około godz. 09:00. M. J. wskazał, że podobnie jak inni kierujący przyjeżdżał kilkanaście minut przed odjazdem i zatrzymywał się na wysokości (...), gdzie zwyczajowo wsiadają do autobusów pasażerowie. Każdy z przewoźników przed wyznaczoną godziną odjazdu stawał w tym miejscu wcześniej aby pasażerowie mogli spokojnie wsiąść do busa, kupić bilet. W dniach objętych zarzutem musiał stawać za busami firmy (...) lub równoległe do nich przy samej krawędzi jezdni i pasażerowie mieli kłopoty z wejściem do jego busa. Podkreślał, że obwiniony oraz inne pojazdy z tej samej firmy odjazdy miały w późniejszych godzinach. W dniu 04 i 27.11 nie mógł podjechać w miejsce gdzie pasażerowie wsiadają do autobusów. Zeznał iż z innymi przewoźnikami nie ma takich problemów i wspólnie korzystają z przystanku.

Sąd podzielił zeznania W. W. jedynie w części dotyczącej zdarzenia z 05.11.2015. , w których potwierdził, iż awaria jakiej uległ pojazd uniemożliwiła włączenie świateł awaryjnych. Jednocześnie wskazał, iż pojazd ten na przystanku pozostawił inny kierowca, a obwiniony miał jedynie poczekać na mechanika. W. W. podkreślił, iż to on wydał obwinionemu polecenie aby sprawdził autobus i zabezpieczył go oraz oznakował awarię poprzez wystawienie trójkąta i włączenie świateł. Dodatkowo wskazał, iż firma posiada zezwolenia na wykonywanie przewozu osób i korzystanie z tego przystanku. Wskazał również na uzgodnienia dotyczące warunków korzystania z przystanku ustalone z (...) w O.. W ocenie Sądu nie sposób jednak podzielić zeznań W. W. w pozostałej części ponieważ nie znajdują potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, zwłaszcza w zeznaniach funkcjonariuszy policji i sporządzonej przez nich dokumentacji. Zaznaczyć należy, że W. W. zajmuje się transportem w firmie (...) i jest niewątpliwie zainteresowany rozstrzygnięciem sprawy, tym bardziej, że zarówno obwiniony jak i inni kierujący, co wskazywali interweniujący funkcjonariusze, wskazywali iż to właśnie na polecenie W. W. ustawiali swoje autobusy w określony sposób i w efekcie utrudniali ruch innym kierującym. W W. nie widział nic niewłaściwego w tym, że inni przewoźnicy musieli zatrzymywać się w znacznej odległości od miejsca gdzie wsiadają pasażerowie lub nawet na jezdni.

Z podobnych powodów Sąd nie podzielił zeznań A. S., również pracującej w firmie (...), która uczestniczyła w interwencji z 27.11. Świadek wskazała, iż przystanek zastawiony został przez pojazdy konkurencyjnej firmy. Z firmy (...) stał tam tylko obwiniony. Oświadczyła , że to busy z jej firmy są blokowane. Twierdzenia te pozostają w oczywistej sprzeczności z zeznaniami omówionych świadków oraz treścią notatki urzędowej z 27.11, z której jednoznacznie wynika, iż poza obwinionym na przystanku znajdował się również pojazd kierowany przez K. S.. Ponadto świadek wskazywała, że kierowcy mogą stać na przystanku ponieważ nie ma tam innego parkingu. Świadek twierdziła, że busy z jej firmy nie utrudniały nikomu ruchu. Zaznaczyć należy, iż A. S. jako pracownik firmy (...) jest zainteresowana rozstrzygnięciem w sprawie, gdyż związane jest ono z działalnością jej firmy i ma wpływ na jej funkcjonowanie.

Mając na uwadze wyjaśnienia obwinionego dotyczące zdarzenia z 05.11.2015 r. a także zeznania świadków- W. W. oraz funkcjonariuszy policji , Sąd uznał iż brak jest podstaw do uznania, iż to obwiniony w dniu 05.11.2015 r. zaparkował pojazd marki R. (...) o nr rej. (...) na przedmiotowym przystanku. Z całą pewnością natomiast to on odjechał z przystanku już po usunięciu awarii w/w pojazdu . Funkcjonariusze policji nie byli w stanie wskazać kto pozostawił uszkodzony pojazd w zatoce postojowej, ani jak był on oznakowany z uwagi na awarię. Ponadto obwiniony mimo, iż nie kierował tym pojazdem wystawił trójkąt ostrzegawczy i próbował włączyć światła awaryjne jednak z uwagi na usterkę zasilania nie było to możliwe.

Z uwagi na powyższe Sąd uniewinnił A. M. od popełnienia czynu opisanego w pkt. II wniosku o ukaranie.

Wobec wskazanych powyżej okoliczności Sąd uznał obwinionego A. M. (1) za winnego tego, że w dniu 04 listopada 2015 r. o godz. 09:00 w D. na (...) będąc kierowcą busa m-ki M. o nr rej. (...) zaparkował pojazd na przystanku autobusowym nie stosując się do znaku drogowego D-15 „przystanek autobusowy” przez co też utrudnił ruch na drodze publicznej innym przewoźnikom oraz nie zastosował się do poleceń funkcjonariusza Policji nakazującego cofnięcie pojazdu tj. popełnienia wykroczeń z art. 92 § 1 kw w zw. z § 51 ust. 1 rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych i art. 49 ust. 1 pkt. 9 ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz art. 90 kw i art. 92 § 1 kw w zw. z art. 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym. A także tego, że w dniu 27 listopada 2015 r. o godz. 09:10 w D. na (...) będąc kierowcą busa m-ki M. o nr rej. (...) zaparkował pojazd na przystanku autobusowym nie stosując się do znaku drogowego B-15 przystanek autobusowy przez co utrudnił ruch na drodze publicznej innym przewoźnikom tj. o wykroczenia z art. 92 § 1 kw w zw. z § 51 ust. 1 rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych i art. 49 ust. 1 pkt. 9 ustawy Prawo o ruchu drogowym i art. 90 kw.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwala na stwierdzenie, że w wyniku działań między innymi A. M. doszło do utrudniania korzystania z przystanku pojazdom innych firm. Obwiniony podczas interwencji nie był w stanie wskazać jak długo stał na przystanku i o której godzinie miał planowany odjazd. Z jego wyjaśnień złożonych na rozprawie wynika natomiast, iż stał na przystanku od godziny 9 do 9.25. Jedynie w sytuacji gdy przyjeżdżał bus z zatrudniającej obwinionego firmy, umożliwiał mu dojazd do przystanku i miejsca odbioru pasażerów.

Obwiniony w wyjaśnieniach sam przyznał, że na tym przystanku spędzał każdorazowo co najmniej kilkanaście-kilkadziesiąt minut. Znak D-15 ustawiony na (...)w D. koło wiaty przystankowej zgodnie z definicją, która zawarta jest w przepisie § 51 rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych oznacza miejsce zatrzymywania się wskazanych na znaku pojazdów wykonujących odpłatny przewóz osób na regularnych liniach . Treść powyższego przepisu odnieść należy do definicji zatrzymania się określonej w przepisie art. 2 pkt. 29 ustawy Prawo o ruchu drogowym zgodnie z którym zatrzymanie to unieruchomienie pojazdu nie wynikające z warunków ruchu lub przepisów lub przepisów ruchu drogowego , trwające nie dłużej niż 1 minutę oraz każde unieruchomienie pojazdu wynikające z tych warunków lub przepisów. Odnosząc te rozważania do niniejszej sprawy z całą stanowczością stwierdzić, że obwiniony na wskazanym przystanku nie zatrzymał się a wykonywał postój, naruszając tym samym normę przepisu art. 92 § 1 kw.

Z przedłożonego przez obrońcę obwinionego pisma zarządcy tego odcinka drogi na którym umiejscowiona jest przedmiotowa zatoka przystankowa – Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad z dnia 04.09.2014 r. wynika wyraźnie, że przewoźnicy z niego korzystający zobowiązani są do korzystania z przystanku w sposób nie kolidujący z pracą innych przewoźników (pkt. 3 – k. 67). Zapis ten powtórzony został również w piśmie Zarządcy przystanku z 10.12.2014 r. (pkt. 3 – k. 71). Niewątpliwie ustawienie pojazdu obwinionego w dniach zdarzenia na tym przystanku ruch utrudniało. Tym samym można również przyjąć, że obwiniony zachowaniem swoim wypełnił normę przepisu art. 90 kw - utrudniał ruch innych pojazdów, w tym innym przewoźnikom. Zachowania obwinionego nie można rozpatrywać w oderwaniu od zachowania pozostałych kierowców, którzy również parkowali w tej zatoce i ich łączne ustawienie praktycznie blokowało ruch innych przewoźników na tym przystanku. W tym zakresie prowadzone są postępowania przed tutejszym Wydziałem dotyczące innych kierowców.

Wymierzając obwinionemu karę Sąd miał na uwadze okoliczności i stopień społecznej szkodliwości czynu. Obwiniony niewątpliwie działał pod presją swojego przełożonego, jednak okoliczność ta nie uwalnia go od odpowiedzialności za wskazane czyny. Sąd uwzględnił także fakt, iż czyny te nie miały charakteru incydentalnego, wielokrotność działań obwinionego świadczy o celowości i uporczywości jego działania .

Z uwagi na fakt skazania Sąd na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciążył obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 złotych i opłatą w kwocie 60 złotych. W części uniewinniającej na podstawie art. 118 § 2 kpw koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.